

Ζευγάρωμα

Ζευγάρωμα, το, ουσ. [<ζευγαρώνω], το ζευγάρωμα. **1α.** το συνταίριασμα, το σμίξιμο ενός άντρα και μιας γυναίκας, ώστε να αποτελέσουν ζευγάρι: «όλοι χαρήκαμε με το ζευγάρωμα αυτών των δυο παιδιών». **β.** η ερωτική σχέση του ζευγαριού: «απ' τη μέρα που τα 'φτιαξε με την τάδε, έχει το μυαλό του συνέχεια στο ζευγάρωμα». **2.** (για ζώα) η πράξη για την αναπαραγωγή τους: «έχει πάει τη σκυλίτσα του για ζευγάρωμα».

- βιαστικό ζευγάρωμα τρελό παιδί θα βγάλει, οτιδήποτε γίνεται βιαστικά, βγαίνει ελαττωματικό, με προβλήματα: «μην κάνεις βιαστική δουλειά, γιατί βιαστικό ζευγάρωμα τρελό παιδί θα βγάλει». Συνών. η σκύλα από τη βιάση της στραβά κουτάβια κάνει / όποιος βιάζεται, σκοντάφτει / όσο βιάζεται η γριά, τόσο κόβεται η κλωστή.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας